

мѣстнитѣ власти, сж длѣжни да спазятъ духа и смисъла, както на Императорскитѣ ми актове, а тѣй сжщо, да се водятъ съ духа на издаденитѣ по преди Султански актове. А колкото се касае до въпроса за обезпечението на правата и привилегиитѣ, които сж дадени на живуцитѣ въ тия села раи, правителството ми е длѣжно да заповѣда на мѣстнитѣ власти, да иматъ предъ видъ уважението и зачитанието на тия села, да третиратъ поменатитѣ раи като свободни граждани на държавата ми; да облекчава материалното имъ положение и да не изисква отъ тѣхъ никакви годишни данъци и бери. Просителътъ при това изброява, не само своитѣ владетелски права върху тия села, но още подробно описва правата на раята селяни, живуци въ тия села. Управителътъ — мютевлия подкрѣпя тѣзи свои права съ автентични документи, които притежавалъ при себе си.

Най-после като мотивира правата си по владението и управлението на тѣзи вакфирани села, искалъ е да издамъ новъ Височаеши Царски актъ, за озаконявание на тѣзи негови владелчески права, както тѣ сж били озаконени съ по-стари Султански актове и споредъ който покойния му баща е ималъ и владѣлъ.

Възъ основа на всичко това тѣжителя се моли повторно и прави постѣпки предъ Императорския ми диванъ, като иска да му издамъ другъ Височаеши Царски актъ, въ текста на който да се впишатъ следнитѣ права и привилегии, а именно:

1. Всички вакфирани и свободни села, селища, земи, тюрбета — да бждатъ, както и по-преди, както сж били, освободени отъ всѣкакви тежки военни, обикновени и законни данъци и налози.

2. Бирницигѣ, чиновницитѣ на вакъфа да се наричатъ джабии. Тѣ, когато отиватъ по тѣзи села съ цель да събиратъ опредѣленитѣ за вакъфа като мактуа, налози и данъци, позволено да имъ е, да могатъ да отиватъ свободно като независими чиновници, да обикалятъ по тѣзи села безъ да бждатъ тѣ преследвани, бити или изтезавани отъ военнитѣ, гражданскитѣ, финансовитѣ, административнитѣ и сждебно-полицейскитѣ органи на властѣта.

3. Да не се изискватъ и събиратъ отъ раята селяни, които живѣятъ въ тѣзи села и въ подведомствени ѣ имъ махала, никакви правителствени данъци и налози. Защото раята селяни на тѣзи села сж привилигировани съ Царски Височаеши актове, наречени маафнамета и сж освободени за винаги отъ плащането на такива данъци;

4. Да не се нарушаватъ и да не пренебрегватъ издаденитѣ до сега по този предметъ Царски актове, мюлкнамета и темесуцитѣ — актове, съ които още отъ най-старо време сж озаконени, както правата на свободнитѣ раи селя-